

Vineri, 24 Aprilie, 2026

†) Sf. Ierarhi Ilie Iorest, Simion Ștefan și Sava Brancovici, mitropoliții Transilvaniei
Sf. Ier. Iosif Mărturisorul din Maramureș
Sf. Mc. Pasicrat și Valentin
Sf. Cuv. Elisabeta (*Dezlegare la pește*)

Faptele Apostolilor 5

1 Dar un om anume Anania, împreună cu Safira, femeia lui, și-au vândut țarina.

2 Și el, cu știrea femeii sale, a dosit din preț; și aducând o parte, a pus-o la picioarele apostolilor.

3 Iar Petru a zis: „Anania, de ce ți-a umplut Satana inima ca să minți Duhului Sfânt și să dosești din prețul țarinei?”

4 Oare nu ție-ți rămânea dacă o păstrai? și, odată vândută, nu a ta era stăpânirea ei? Cum de-ai pus în inima ta lucrul acesta? Nu oamenilor ai mințit, ci lui Dumnezeu!”¹

---

¹Lui Anania i se recunoaște dreptul de proprietate, atât asupra țarinei, cât și asupra banilor rezultați din vânzarea ei, precum și libertatea de a face ce vrea cu propriile sale bunuri până în momentul când le-a destinat comunității. Păcatul său este acela de a fi mințit față de

5 Iar Anania, auzind aceste cuvinte, a căzut și a murit. Și frică mare i-a cuprins pe toți cei ce au auzit.

6 Și ridicându-se cei mai tineri, l-au înfășurat și l-au scos afară și l-au îngropat.

7 Și a fost că după un răstimp ca de trei ceasuri a intrat și femeia lui, neștiind ce se întâmplase.

8 Iar Petru i-a zis: „Spune-mi dacă ați vândut țarina cu atâ?” Iar ea a zis: „Da, cu atâ”.

9 Iar Petru i-a zis: „De ce v'ați învoit voi să ispitiți² Duhul Domnului? Iată picioarele celor care l-au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor scoate afară și pe tine”.

10 Și ea a căzut îndată la picioarele lui Petru și a murit. Și intrând

---

apostoli și, prin ei, față de Duhul Sfânt.

²Să ispitiți = să-L puneți la încercare, să vedeți dacă-L puteți înșela, dacă voi sunteți mai iscusiți decât El.

tinerii, au găsit-o moartă și au scos-o afară și au îngropat-o lângă bărbatul ei.

¹¹ Și frică mare a fost în toată Biserica și în toți cei ce au auzit de aceasta.

Ioan 5

³⁰ Eu nu pot să fac de la Mine nimic; judec după cum aud³, și judecata Mea este dreaptă; pentru că nu caut voia Mea, ci voia Celui ce M'a trimis.

³¹ Dacă mărturisesc Eu despre Mine Însuși, mărturia Mea nu este adevărată.

³² Altul este Cel ce mărturisește despre Mine; și știu că adevărată este mărturia pe care El o mărturisește despre Mine.

³³ Voi ați trimis la Ioan, și el a mărturisit adevărul.

³⁴ Dar Eu nu de la om iau mărturia, ci pe acestea vi le spun pentru ca voi să vă mântuiți.

³⁵ Ioan era făclia care arde și luminează, și voi ați vrut să vă veseliți o clipă întru lumina lui.

³⁶ Dar Eu am mărturie mai mare decât a lui Ioan; că lucrurile pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, lucrurile acestea pe care le fac, ele

mărturisesc despre Mine, cum că Tatăl M'a trimis.

³⁷ Și Tatăl, Cel ce M'a trimis, El a mărturisit despre Mine. Nici glasul nu l-ați auzit vreodată, nici fața nu l-ați văzut-o;

³⁸ și cuvântul Său nu sălășluiește întru voi, pentru că voi nu credeți în Cel pe Care El L-a trimis.

³⁹ Voi cercetați Scripturile, de vreme ce socotiți că în ele aveți viață veșnică; și ele sunt cele ce mărturisesc despre Mine;

⁴⁰ iar voi nu vreți să veniți la Mine pentru ca viață să aveți!

⁴¹ Slavă de la oameni nu primesc;

⁴² dar v'am cunoscut că n'aveți în voi iubirea lui Dumnezeu.

⁴³ Eu am venit în numele Tatălui Meu, dar voi nu Mă primiți; dacă va veni altul în numele său însuși, pe acela îl veți primi!...

⁴⁴ Cum ați putea voi să credeți, voi, cei ce primiți slavă unii de la alții, iar slava cea de la unicul Dumnezeu nu o căutați?

⁴⁵ Să nu socotiți că Eu vă voi învinui la Tatăl. Este cine să vă învinuiască: Moise, în care voi ați nădăjduit.

⁴⁶ Că dacă l-ați crede pe Moise, M'ați crede și pe Mine, fiindcă el despre Mine a scris.

---

³ Fiul Îl aude și-L ascultă pe Tatăl.

47 Iar dacă celor scrise de el nu le dați crezare, cum veți crede în cuvintele Mele?”

Ioan 6

¹ După acestea, Iisus S'a dus dincolo de Marea Galileii, adică a Tiberiadei.

² Și L-a urmat mulțime multă, pentru că vedeau minunile pe care le făcea cu cei bolnavi.⁴

Tâlcuire

De ce au păcătuit astfel Anania și cu Safira? Fiindcă au uitat că Dumnezeu vede faptele și gândurile lor. Dacă ar fi cugetat că Dumnezeu vede toate cele din afară și cele lăuntrice ale lor mai bine decât toți oamenii și decât ei înșiși, nici nu le-ar fi trecut prin cap să viclenească pe Apostoli. Aceași este pricina pentru care se nasc toate faptele și cugetele noastre păcătoase. Ne străduim cu viclenie să le ascundem de ochii oamenilor și

cugetăm că nu-i nimic. Oamenii chiar nu văd nimic și ne socot vrednici, dar asta nu schimbă cu nimic nimicnicia noastră de fapt. Știind acestea, să-și spună fiecare: „De ce umple satana inima mea să mint în față pe Dumnezeu?”. Ochii Lui sunt mai luminoși decât soarele și văd în taințele ascunse ale inimii; nici noaptea, nici marea, nici adâncurile pământului nu pot ascunde ceva de El. Adu-ți aminte de asta și, ca atare, îndreptează-ți purtarea din afară și cea lăuntrică, chiar dacă aceasta este nevăzută. Dacă Cel Atotștiutor ar fi străin pentru noi, încă am putea rămâne nepăsători față de atotștiința Lui; însă El este și Judecător, și în virtutea atotștiinței Sale, nu rareori își rostește judecata mai devreme decât ne așteptăm. Poate El a rânduit deja să rostească judecata și asupra noastră, iar noi încă nu ne gândim decât să ne ascundem, dimpreună cu păcatele noastre, în negura minciunii: „Nu vede Dumnezeu!”⁵

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.